

tento text je převzat a přeložen z:
<https://oplopanaxpublishing.wordpress.com/>
originál publikovaný na:
storiesofcreativeecology.wordpress.com

CO JE ŠPATNĚ S OBNOVITELNOU ENERGIÍ?

10

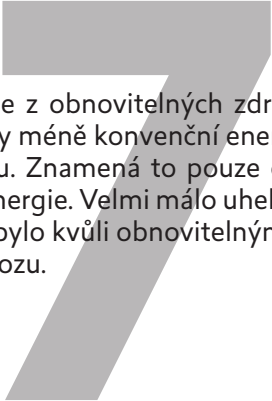
věcí,
které by environmentalisté měli
vědět o obnovitelné energii

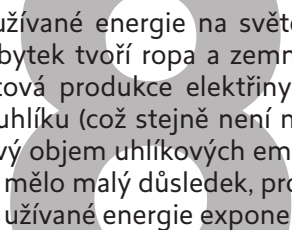
Prométheus krade oheň bohům (Lyon, 1586)

Solární panely a větrné turbíny mají životnost okolo dvaceti třiceti let. Následně musí být rozebrány a nahrazeny. Proces výroby, při kterém dochází k těžbě zdrojů, zněčištění a vykořisťování, není věc, která se stane jednou, ale má tendenci pokračovat a expandovat.

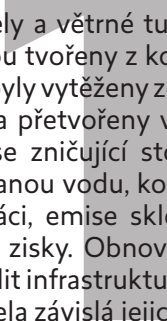
Ke snížení emisí, ke kterému mají směřovat obnovitelné zdroje, by mohlo jednoduše dojít zvýšením efektivity stávajících uhelných elektráren za mnohem nižší a přijatelnější cenu. To ukazuje, že celý průmysl obnovitelných zdrojů není prakticky ničím jiným než vytvářením zisku, který není prospěšný nikomu jinému než investorovi.

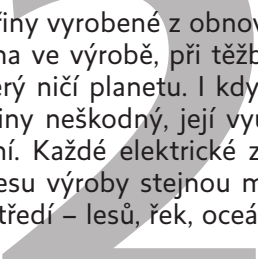
Více energie z obnovitelných zdrojů neznamena automaticky méně konvenční energie nebo méně emisí uhlíku. Znamená to pouze celkové zvýšení vyráběné energie. Velmi málo uhelných elektráren a plynáren bylo kvůli obnovitelným zdrojům vyřazeno z provozu.

Jen 20 % užívané energie na světě je ve formě elektřiny. Zbytek tvoří ropa a zemní plyn. Pokud by celosvětová produkce elektřiny byla tvořena bez emisí uhlíku (což stejně není možné), snížilo by to celkový objem uhlíkových emisí pouze o 20 %. A i to by mělo malý důsledek, protože celosvětový objem užívané energie exponenciálně roste.

Solární panely a větrné turbíny nevznikly jen tak z ničeho. Jsou tvořeny z kovů, plastů a chemikálií. Tyto zdroje byly vytěženy ze země, transportovány, zpracovány a přetvořeny ve výrobek. Každý krok s sebou nese zničující stopy: zničené prostředí, kontaminovanou vodu, kolonizaci, toxický odpad, otrockou práci, emise skleníkových plynů, války a korporátní zisky. Obnovitelné zdroje nemohou nikdy nahradit infrastrukturu fosilních paliv, jelikož je na nich zcela závislá jejich vlastní existence.

Většina elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů je používána ve výrobě, při těžbě a při dalším průmyslu, který ničí planetu. I kdyby byl způsob výroby elektřiny neškodný, její využití neškodné rozhodně není. Každé elektrické zařízení způsobuje při procesu výroby stejnou míru devastace. Z živých prostředí – lesů, řek, oceánů – se stávají neživé zboží.

S

Cílem přechodu z konvenční výroby elektřiny na obnovitelnou je udržení stejného systému, který zabíjí živý svět, zabíjí nás všechny, a to rychlostí až 200 druhů organismů denně. Snížením poměru uhlíkových emisí nedosáhneme udržitelnosti. Tomuto systému neprospěje udržitelnost, ale zánik.

I

Lidé a všechny živé bytosti získávají svou energii z rostlin a zvířat. Průmysl potřebuje k přežití elektřinu a k jeho napájení je obětováno životní prostředí a potrava všech živých tvorů. Orná půda a lesy nejsou zabírány jen pro infrastrukturu samotnou, ale například také kvůli dolům, kvůli zpracování vytěženého materiálu a uskladnění odpadu, který je při tom produkován. Zajištění energetické bezpečnosti průmyslu se děje na úkor energetické bezpečnosti živých stvoření (tedy nás všech).

E

Větrné elektrárny a solární panely generují čisté energie (tedy té, která zůstane po odečtení vynaložené energie) malé množství, pokud vůbec nějaké. Množství energie, které se vynaloží v hornictví, zpracování, výzkumem a vývojem, přepravou, montáží, údržbou a následnou likvidací těchto technologií je téměř stejné nebo v některých případech dokonce větší než následně vygenerovaná energie. Princip obnovitelných zdrojů byl popsán jako praní špinavých peněz: zpracováním špinavé energie získáme čistou energii. (Ačkoliv je to stejně irelevantní, protože to, kolik energie se vytvoří, neospravedlňuje ničení živého světa.)

S

Obnovitelná energie je dotována z peněz daňových poplatníků, které jdou přímo nadnárodním korporacím. Investice do obnovitelných zdrojů je výrazně zisková. General Electric, BP, Samsung nebo třeba Mitsubishi – ti všichni profitují z obnovitelných zdrojů a tyto peníze investují do svých dalších obchodních aktivit. Pokud environmentalisté uznávají prohlášení korporací o tom, co je dobré pro životní prostředí, tak je tu něco hodně špatně.